

РЕШЕНИЕ

№ 9176

гр. София, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5541** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал. 1, вр. чл. 75, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

А. Х. А. е оспорил посредством упълномощен адвокат Н. Б. РЕШЕНИЕ № 5962/07.05.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на чужденеца е отказана международна закрила, във връзка с подадена молба вх. № ОК-13-1875/04.10.2023 г., по описа на РПЦ – С..

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, след като по време на проведеното на 09.12.2024 г. открито съдебно заседание се яви и пожела да му бъде назначен преводач. Упълномощеният адвокат: поддържа жалбата; не представя писмени доказателства; заявява искания за допускане до разпит на неидентифициран свидетел и за назначаване на съдебно-медицинска експертиза, който Съдът остави без уважение с мотиви, отразени в протокола от 17.02.2025 г. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата с доводи за правилност и законосъобразност на Решение № 5962/07.05.2024 г.; представя справка за Л., от 06.01.2025 г.

Като съобрази приетите по делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира за установено следното.

А. Х. А. заявил по време на проведеното на 07.12.2023 г. интервю, че е палестинец от Палестинска автономна територия и лице без гражданство. След регистрирането му

като търсещ закрила е представил фото-копие на карта на палестински бежанец, издадена на 28.01.2024 г. (л. 38, л. 39 от делото), според данните от която: е роден през 1985 г. в Б.; семейно положение – неженен. Ответникът, в оспореното решение е изложил и мотиви за дискредитиране доказателствената стойност на представената карта, съответно – на твърденията на чужденеца, че е палестинец - лице без гражданство. Този извод е подкрепен и с аргументи, че: по време на интервюто А. Х. А. е заявил: да е роден в [населено място], Област Х. – Л. и да е имал акт за раждане, който изгубил; има образование за главен готвач и бил собственик на супермаркет в [населено място], който град бил контролиран от групировката „Х.“; имал две съпруги и общо седем деца; според справката от Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ лицата без гражданство нямат официални документи са самоличност, нямат правен статут и достъп до работа. Съдът приема за логически обоснован и доказан извода на ответника, че търсещият закрила е гражданин на П..

Бежанската история, разказана в проведеното интервю и поддържана с жалбата е следната: напуснал е Л., заради проблемите с организацията „Х.“ и ако се завърне в страната и продължи да настоява да ги съди, те ще го убият, „защото са държава в държавата“; през 2022 г. „Х.“ открила нов супермаркет в [населено място], на същата улица, на която се намирал неговият магазин; след като участвал в протести срещу групировката те го отвлекли за 18-20 дни, а през м. 11.2022 г. бил наранен с нож от „Х.“ в областта на корема; „през цялото време не се е отказал от идеята да съди групировката“; за да не го направи те продължили да го заплашват през 2023 г., като му поставили условие да напусне [населено място] или да се присъедини към тяхното движение; продал супермаркета си и напуснал района, но не е могъл да се прибере и установи в [населено място], където е имал имот, защото тази информация е била известна на „Х.“; втората му съпруга останала да живее при родителите му, които също нямат гражданство, но най-вероятно скоро ще им бъде предоставено от ливанските власти; съпругата му Ф. Ш. не излиза много от къщата, за да няма проблеми, и а децата му посещават училище, където непознати лица им говорят лъжи за баща им; за да не им навреди „Х.“ иска да ги изведе от страната. Заявил е, че: не е бил обект на преследване, на основание етническа и религиозна принадлежност или националност; не е имал проблеми с армията, полицията и официалните власти; не е бил член на политически партии, нито на паравоенни организации; не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан в държавата си на произход.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че подадената на 22.05.2024 г. жалба от пряко засегнатото лице, против връченото му на 09.05.2024 г. решение е процесуално допустима, но по същество е неоснователна. Решение № 5962/07.05.2025 г. е постановено от компетентен административен орган, след законосъобразно проведена административна процедура, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗУБ. Не са налице твърдените от оспорващия пороци на същото.

Според чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Макар нормите на ал. 2 и на ал. 3 от чл. 8 да дават възможност за по – широко тълкуване на понятието „преследване“, по смисъла на ал. 5, то

(преследването) следва да бъде на основата на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Наличието на такива обстоятелства не се твърди в представената от чужденеца версия за причините да напусне страната си. Липсват каквито и да било доказателства, въз основа на които да бъде направено обосновано предположение за това, че там където е живял жалбоподателят А. Х. А. е бил подложен на преследване. В този смисъл, не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец. Причините, както е отбелязано и в решението са свързани с твърдението му да е бил обект на агресия от страна на „Х.“. Тези твърдения обаче, не са подкрепени от каквито и да е преки и/или косвени доказателства. Достоверността им се разколебава и от противоречивите данни, които чужденецът е съобщил първоначално, както и от опита му да се идентифицира като палестинец и лице без гражданство.

Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено (чл. 9, ал. 1 ЗУБ) от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Алинея втора на чл. 9 уточнява, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС на ЕП и на Съвета, от 13.12.2011 г., „относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила“.

Според данните от представената справка от 06.01.2025 г.: в Л. съществува „остра икономическа и финансова криза; „Х.“, определяна от САЩ като терористична организация продължава да упражнява влияние върху някои райони, особено в южните предградия на Б. и част от долината Б. и южните райони на страната, населени предимно с мюсюлмани – шиити (за какъвто се определя А. Х. А.), чрез заглушаване или сплашване на критиците си; продължава; на 30.12.2024 г. заместник – председателят на политическия съвет на „Х.“ заявил, че групировката Юще се разправи с всички останали в Л. израелски сили; според FCDO (службата за развитие на външните работи на Британската общност) ситуацията на сигурността в Л. е нестабилна и може бързо да се влоши; „Х. и други групировки действат безнаказано, използвайки сплашване, тормоз и насилие срещу предполагаеми критици и опоненти. Чл. 15 (букви „а“, „б“, „в“) от Директива 2011/95/ЕС определя, кои посегателства следва да се считат за тежки. Чл. 4, §§ 1 и 2 от Директивата пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване,

предходните му молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Съдът приема, че ответникът е положил усилия да оцени фактите и обстоятелствата. Той обосновава е приел, че твърденията на молителя не са подкрепени с доказателства, а историята, която е изложил, е съчинена за целта. В този случай, според § 5, когато определени аспекти от молбата за закрила не са подкрепени от документи и други доказателства, може да не бъде изисквано потвърждаване (може да бъде прието, че бежанската история е достоверна), но само ако са изпълнени едновременно следните пет условия: а) молителят реално е положил усилия да обоснове своята молба; б) всички относими елементи, с които молителят разполага, са били представени и е било дадено задоволително обяснение за липсата на останалите доказателствени елементи; в) декларациите на молителя са преценени за свързани и достоверни и те не противоречат на известните и относими към неговия случай общи и конкретни информации; г) молителят е представил молбата си за международна закрила във възможно най-ранния момент, освен ако молителят може да посочи определени причини за това, че не го е направил; д) общата достоверност на твърденията на молителя е могла да бъде установена. След като ответникът обаче е приел, че тези твърдения не са достоверни, и при условие, че общата достоверност на твърденията не може да бъде установена, основанията по б.б. „в” и „д” не са налице. Твърденията на молителя и обективно установените факти сочат, че причините за напускане на страната на произход не са свързани с обстоятелства, по смисъла на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. В настоящия случай не е установено, по отношение на молителя да е съществувала реална опасност, която да е била повод за напускането на територията, в която е пребивавал той и близките му. Преценката за необходимостта от предоставянето на субсидиарна защита се обуславя и от това, доколко молителят е успял да докаже, че е специфично засегнат, поради присъщи на личното му положение елементи. Мотиви за недоказаност на бежанската история бяха изложени по – горе. Поради това фактите и обстоятелствата не може да бъдат тълкувани в полза на търсеция закрила. Така, относно А. Х. А. не може да бъде прието, че: съществува реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ и по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсеция закрила. Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на А. Х. А., против РЕШЕНИЕ № 5962/07.05.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: